

Конкурс
„Мой град, мой свят”
(есе)

„Моят дом, моята улица, моят град, моята страна.”

Тези думи се чуват често по един или друг повод. Те означават принадлежност: към нещо или на някого. Моята принадлежност.

Моят дом, моят град е моят свят. Светът, който опознавам, почитам, обичам, променям. Светът, чиито врати отварям, чудесата, които откривам и създавам, героичното минало и светлото бъдеще на град Плевен.

Обичам моя град сутрин, когато слънцето докосва капчиците роса и утолява жаждата си. Обичам го вечер, притихнал след забързан ден.

Пролет вдъхвам мирис на зелени клонки и се омайвам от ароматни треви и цветя.

Лятото ме докосва с жарките лъчи на слънцето и пръските на фонтаните.

Есента е прекрасна с тишина и лек шепот на отронени листа.

А зимата? Понякога нежна в своята белота, друг път пареща и мразовита.

Моят град е светът, който опознавам ежедневно. Забързан, шумен в ранна утрин, тъжен в мъглив есенен ден, тържествен в празник, спокоен и топъл в мирни дни.

Моят град е живо същество. Той диша, сърцето му пулсира, радва се, скърби. Сърцето му сме ние, хората.

Малки деца, които правят първите си неуверени крачки и изричат първите си думи. Момичета и момчета, с раници на гърба, влизат в класните стаи, за да учат и продължат живота си в своя или друг град. Мъже и жени, бързащи за работа и носещи отговорност за своите деца и родители. Възрастни хора със спомени за отминали успехи и горчивина от несбъднати мечти.

Колко многолик е моят град.

Малките къщички и калните улички постепенно се превръщат в съвременен град с широки булеварди и красиви сгради.

Светът променя моя град, а той – моя свят.

Моят град и неговото историческо минало ме правят горда.

Десетки паметници напомнят за славните събития от Руско- Турската освободителна война.

Бойните действия при Плевен играят ключова роля във войната. Загиват хиляди български, руски и румънски войници. В знак на признателност в града е издигната Панорама „Плевенска епопея”, Скобелевия парк, Мавзолей, музеи, стотици паметници.

Моят град има културни традиции със забележителни постижения от епохата на Възраждането до наши дни.

На сцената на театъра показват изкуството си български и световни артисти, в колежи и университети се обучават млади хора, спортисти доказват волята си за победа, млади математици се завръщат от състезания с медали.

Не бих искала моите разсъждения да звучат като пътеводител.

Как тогава да разкрия какво е за мен градът, в който съм се родила, учила, живяла, в който имам роднини и приятели, който познава моите стъпки?

Само чрез думи.

Думи за ширналата се Дунавска равнина, за красивия парк „Кайлъка” и езерцето в него. Думи за построеното от хората, защото всичко е тяхно дело: улиците, сградите, парковете, градините.

Иска ми се и аз, със стотици други хора, да създам частица от моя град, за да бъде той част от моя свят.

Пламена Светославова Петрова
Ученичка от 8.клас
БСУ „Д-р Петър Берон” – гр. Прага